

har forstaaet det, skulle de Midler, der indkomme i en Termin, først begynde at give fuld Rente, 4 Procent, fra den næste Termin, medens de Midler, der indkomme mellem Terminerne, skulle nyde en saadan maanedlig Rente, som Overformynderiet, efter steet Opgjørelse af, hvad Kapitalerne have indbragt, er istand til at yde. Den første Bestemmelse finder Udvalget ubillig imod de Umyndige, og man foreslaaer derfor, at de Midler, der komme ind i Terminen, skulle strax begynde at nyde fuld Rente, altsaa fra den Termin, hvori de ere indbetalte, og at saaledes den lavere Rente kun skal gjælde de Midler, der komme ind imellem Terminerne. Hvad nu denne lavere Rente angaaer, da har Udvalget anseet det rettest, at den ansættes til en bestemt Størrelse, som vi dog ikke have troet kunde sættes højere end til 2 Procent. Det er nemlig ikke givet, at saadanne Midler, og navnlig naar de komme ind kort forinden den Termin, hvori Anbringelsen skulde finde Sted, ville kunne anbringes endog saa til nogen- sommelst Rente, og der vil altsaa altid være nogle Kapitaler, hvoraf Overformynderiet al- deles ikke indvinder nogen Rente. Derimod erkjender Udvalget, at der af de Kapitaler, der komme ind kort efter Terminerne, vil kunne faaes en noget højere Rente end 2 Procent, og man har derfor troet, at der ved Hjælp af den kan blive et Overskud, hvoraf man kan svare de Kapitaler, der komme seent ind, den lave Rente af 2 Procent. Udvalget har derfor foreslaaet denne Paragraf ændret i Over- eensstemmelse hermed ved det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 25. — Hvad Ændrings- forslaget under Nr. 26 angaaer, da har man troet, at man ikke burde udelukke de i Pro- vindserne værende Diskontokasser og Banker fra at kunne benyttes til deri at indsætte Pen- gene. Den større Deel af dem — jeg kan vel endog sige alle disse Diskontobankkasser og Banker — maa nu ansees for at afgive betryggende Sikkerhed. For imidlertid at henlede Overfor- mynderens Opmærksomhed paa, at han ikke benytter saadanne, der ikke afgive denne Sik- kerhed, har Udvalget udtrykkelig foreslaaet, at han vel kan indsætte dem der, men dog kun, naar de afgive betryggende Sikkerhed. — For- slaget under Nr. 27, som gaaer ud paa at

udelade det sidste Punktum af § 5, er tildeels en Følge af den Forandring, som Loven er undergaaet ved Udvalgets Forslag til § 1.

Jeg gaaer nu over til at omhandle Be- stemmelserne i § 6. Den første af disse gaaer ud paa, at Renterne af de i Overformynderiet indestaaende Kapitaler udbetales de vedkom- mende Rentehybere indtil videre paa Landet af vedkommende Retsbetjent og i Kjøbstæderne af Magistraten, naar de Paagjældende derom frem- sætte Begjæring for Overformynderen. Ud- valget har imidlertid forudsat, at det var et almindeligt Ønske, at Renterne maatte kunne blive udbetalte paa Vedkommendes Opholdssted, som jo maa være Overformynderen bekendt, og det har derfor troet at burde vende Rege- len om, saaledes at Renterne blive at udbetale de til Modtagelsen Berettigede paa det Sted i Kongeriget, hvor de opholde sig, men at de ogsaa, naar de ønske det, kunne erholde Pen- gene anviste til Udbetaling ved selve Overfor- mynderiets Kasse. Man har derfor stillet et Ændringsforslag i den Retning under Nr. 28. — Det næste Afsnit af § 6 handler om Ud- betaling af Kapitalerne. Derom hedder det, at denne kun finder Sted to Gange om Aaret, nemlig i 11te Juni og 11te December Termin. Denne Bestemmelse kan Udvalget ikke Andet end billige, men da man formoder, at Menin- gen deraf har været, at Kapitalerne kun kunne fordres udbetalte to Gange om Aaret, har man troet at burde foreslaae Bestemmelsen ændret i Overeensstemmelse dermed. Vi have nemlig antaget, at det ogsaa kunde være i Over- formynderiets Interesse at kunne udbetale Ka- pitaler til andre Tider end i 11te Juni og 11te December Termin, idet nemlig de Kapi- taler, der indkomme imellem Terminerne, da kunde anvendes til Udbetaling til Saadanne, der imidlertid være blevne myndige, hvorved Overformynderiet vilde spare Renten til dem fra den Dag, deres Kapitaler være blevne ud- betalte, og saaledes faae fuld Rente af de senere indkomne Kapitaler, medens de kun vilde faae en lavere Rente af dem ved, til de paa anden Maade kunde anbringes, at indsthyde dem i en eller anden Bank. En saadan Forholdsregel vilde ligeledes være beleilig for den vedkom- mende Kapitaleier, idet han derved kunde faae